

Sygn. akt IV CNP 17/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w R.
z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt IV Ca [...],
w sprawie z powództwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.
przeciwko H. T. P., J. A. W., Ł. S. P. i S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w L.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej W. W.
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 sierpnia 2021 r.,

1. odrzuca skargę.

**2. zasądza od skarżącej W. W. na rzecz Ministra Spraw
Wewnętrznych i Administracji kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset)
tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Skarga interwenienta ubocznego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia z dnia 6 czerwca 2019 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego. Zdaniem skarżącego wyrok ten jest niezgodny z art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o nabywaniu nieruchomości

przez cudzoziemców w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z punktu widzenia jej wymogów powinna odpowiadać ogólnym wymogom pisma procesowego oraz szczególnym wymogom przewidzianym dla tego środka prawnego w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymogi skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia o charakterze konstrukcyjnym, niezbędne do uznania wniesionego środka za skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 424² § 1 k.p.c. Niespełnienie przez skargę któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. skutkuje jej odrzuceniem przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Należy do nich między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżący w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w R. ograniczył się do stwierdzenia, że nie zachodzą podstawy wznowienia postępowania, a zaskarżony wyrok nie podlega także zaskarżeniu skargą kasacyjną. Nie stanowi to spełnienia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało utrwalone stanowisko, że samo wskazanie przez skarżącego, iż od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna lub skarga o wznowienie postępowania nie odpowiada wymogowi wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W świetle tego przepisu wymagane jest przedstawienie odpowiedniego wyводу prawnego pozwalającego uznać, że skarżący wykazał brak możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia przy pomocy dostępnych środków prawnych. Niewystarczające jest samo stwierdzenie o braku możliwości wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, nie poparte stosowną argumentacją i przytoczeniem właściwych przepisów prawa.

Podobnie obowiązek uprawdopodobnienia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia niezgodnego z prawem nie może ograniczać się do potencjalnego źródła szkody. Artykuł 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku. W przypadku szkody niemajątkowej wymóg ten nie jest spełniony, jeżeli skarżący ogranicza się do wskazania jakie dobra skarżącego zostały w jego ocenie naruszone. Uprawdopodobnienie szkody nie może opierać się wyłącznie o twierdzenia skarżącego o subiektywnym charakterze. W skardze nie wskazano natomiast w jaki sposób orzeczenie i jego uzasadnienie, w którym nie odniesiono się do oceny rzetelności i fachowości postępowania interwenienta ubocznego, miało spowodować naruszenie jego godności zawodowej, dobrego imienia oraz sławy i doprowadzić do podważenia rzetelności i sumienności postępowania interwenienta ubocznego w postępowaniu zawodowym.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 2, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

jw